

Zaak 2019-274

Datum uitspraak: 15 januari 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de examinator van de cursus Integratiepracticum (RB9902), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 9 december 2019 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat zij op grond van het door haar behaalde resultaat (onvoldoende) voor de opdracht van de cursus Integratiepracticum (RB9902) niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan de desbetreffende opdracht worden gesteld.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld per e-mail d.d. 11 december 2019 (met bijlagen).
3. Nu onverwijld spoed dit verlangt, heeft de voorzitter besloten de poging om tot een minnelijke schikking te komen achterwege te laten in het kader van een voorspoedige behandeling van het beroepsschrift ter zitting.
4. Verweerders hebben een inhoudelijke reactie overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellante behandeld in een openbare zitting op 15 januari 2020 te Heerlen. Namens verweerders zijn verschenen mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens, de heer prof. dr. J. van Marle, voorzitter Commissie voor de examens en de heer mr. drs. P.C. Slangen, examinator van de onderhavige cursus.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appellante afgelegde tentamenopdracht van de cursus Integratiepracticum (RB9902). Appellante heeft bezwaren tegen de wijze van beoordelen. Zij stelt dat de beoordeling niet objectief alsmede niet voldoende controleerbaar is. Het antwoordmodel geeft onvoldoende aan voor welke onderdelen studenten punten toegekend krijgen. Dit biedt de examinator een behoorlijke vrijheid bij de toekenning van punten voor de verschillende onderdelen. Voorts heeft appellante bezwaren tegen het gebrek aan feedback, voert zij aan dat zij zelf heeft moeten informeren naar de uitslag van de herkansing en stelt zij dat de uitwerkingen en het antwoordmodel behorende bij de betreffende opdracht niet tijdig zijn geplaatst binnen de digitale leeromgeving (yOUlearn). Zij merkt verder op dat studenten niet de mogelijkheid hebben het antwoord conform het antwoordmodel te geven. Studenten dienen zich bij de uitwerking van de opdracht te houden aan enkele formele eisen, waaronder het aantal pagina's (6), lettergrootte en regelafstand. Het antwoordmodel beslaat 8 pagina's.

3. Met betrekking tot onderdeel 1, vraag 2 stelt appellante dat zij de meest voor de hand liggende rechtsvraag heeft benoemd, maar dat deze rechtsvraag niet in het antwoordmodel is opgenomen. Dat het door haar gegeven antwoord niet in het antwoordmodel wordt benoemd, maakt volgens haar niet dat zij hier geen punten voor zou moeten krijgen. Zij heeft haar zienswijze immers onderbouwd, waarvoor zij punten toegekend dient te krijgen. Zij voert verder aan dat zij voor onderdeel 1, vraag 1 3 punten heeft gekregen. In het verlengde daarvan had zij voor de beantwoording van onderdeel 1, vraag 2 (ook) minimaal 3 punten behoren te krijgen, omdat dit een uitgebreider antwoord betreft dan het door haar gegeven antwoord onder onderdeel 1, vraag 1.
4. Met betrekking tot onderdeel 2, vraag 1 stelt appellante dat haar uitwerking overeen komt met het antwoordmodel, met slechts één verschil. Volgens het antwoordmodel kan appellante voor beide onderdelen samen een totaal van 10 punten behalen. Appellante vindt het niet redelijk dat zij slechts 3 (van de 10) punten heeft gekregen. Dit hadden er (gelet op de omvang van casus alsmede de toepassing) minstens 6 moeten zijn.
5. Met betrekking tot onderdeel 2, vraag 2 stelt appellante dat zij bij de beantwoording van deze vraag in de eerste kans 5 punten kreeg toegekend. Zij heeft de opdracht herkanst en haar antwoord aangevuld met literatuur en jurisprudentie en ook het juridisch kader is meer in overeenstemming met het antwoordmodel. Zij behoort dan ook meer punten te krijgen dan de 5 punten van de eerste kans.
Bij de toepassing van de casus heeft appellante in de eerste kans 6 punten gekregen. Ook hier heeft zij in de herkansing haar antwoord aangevuld en niet meer punten gekregen. Appellante stelt dat de door haar aangebrachte verbeteringen moeten leiden tot meer punten.
6. Met betrekking tot onderdeel 2, vraag 3 stelt appellante dat zij de feedback zo veel mogelijk heeft verwerkt in haar herkansing. Appellante kreeg in de eerste kans 5 punten toebedeeld, in de herkansing werden dit 6 (van de 10) punten. Appellante is van mening dat dit te weinig is, omdat het theoretisch kader nu meer in overeenstemming is met het antwoordmodel.
Bij de toepassing van de casus geldt dat appellante van mening is dat zij haar antwoord zo veel mogelijk heeft aangepast op basis van de feedback en dat het antwoord nu meer in overeenstemming is met het antwoordmodel. Appellante kreeg in de eerste kans 5 punten toebedeeld, in de herkansing 6 (van de 10). Ook hier hadden haar meer punten toegekend moeten worden.
7. Verweerders stellen onder verwijzing naar de schriftelijke inhoudelijke reactie dat de beoordeling van de opdracht van appellante naar eer en geweten heeft plaatsgevonden. Conform vaste procedures worden opdrachten waarbij de student een onvoldoende behaalt, her-beoordeeld. Het werk van appellante is in het kader van deze beroepsprocedure een derde maal beoordeeld. De examinerator is daarbij niet gekomen tot een andere beoordeling.
8. De examinerator licht ter zitting toe dat studenten twee ongestructureerde casussen krijgen voorgeschoteld (één strafrechtelijke en één privaatrechtelijke). De eerste opdracht per casus omvat het bedenken van de relevante rechtsvragen. Studenten krijgen slechts eenmalig de kans om de relevante rechtsvragen te formuleren. Er is geen herkansing mogelijk omdat studenten na het inleveren de relevante rechtsvragen krijgen aangereikt, de rechtsvragen zijn dan openbaar. Appellante heeft voor de beantwoording van de eerste opdracht 8 van de 20 punten behaald en zou voor de verschillende onderdelen dan een totaal van 88 punten kunnen scoren. De examinerator benadrukt dat door de structuur van de opdracht verschillende uitwerkingen mogelijk zijn, omdat de casus van meerdere kanten kan worden belicht. Bij de beoordeling van de uitwerking wordt bekeken in hoeverre de uitwerking juridisch valide is, waarbij een aantal elementen wordt beoordeeld.
9. De examinerator licht voorts toe dat bij de beoordelingen van de uitwerkingen een kleine groep studenten onvoldoende (slecht) presteert, een vrij grote groep voldoende (goed) presteert en dat een derde groep zich daar tussenin bevindt. Voor deze groep geldt dat in ieder geval een van de twee casussen met een voldoende beoordeeld moet zijn. De andere casus mogen ze in dat geval herkansen. Appellante heeft voor de strafrechtcasus 55 punten gescoord, nipt een voldoende. De privaatrechtelijke casus (waarover deze procedure gaat) mocht appellante herkansen. Studenten ontvangen richtinggevend commentaar, waardoor studenten die de opdracht moeten herkansen onevenredig voordeel genieten. Zij kunnen dit richtinggevend commentaar verwerken in de uitwerking. Om dit voordeel te beperken kan de herkansing nooit leiden tot een cijfer hoger dan het cijfer 6.
10. De examinerator licht ter zitting toe dat de eerste uitwerking van appellante werd beoordeeld door twee personen. De herkansing werd vervolgens wederom door twee personen beoordeeld, zoals dit gebruikelijk is wanneer studenten een onvoldoende halen. De examinerator benadrukt dat in het kader

van het beroepschrift de uitwerking van appellante nogmaals is bekeken, maar dat niet gekomen kan worden tot een ander oordeel. De examiner stelt dat er sprake is van een verbetering ten opzichte van de eerste uitwerking, maar dat deze verbetering geen voldoende rechtvaardigt en geen voldoende basis biedt voor het schrijven van een pleitnota.

11. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Het College stelt voorop dat voorkomen dient te worden dat de toetsing het karakter krijgt van een herbeoordeling, het College is immers geen 'superexaminator'. Om die reden is de toetsing van de inhoud van een beoordeling terughoudend.
12. Met betrekking tot waardering van het werk van appellant met een onvoldoende overweegt het College dat de examiner in redelijkheid heeft kunnen komen tot de gegeven beoordeling, waaronder de toekenning van het aantal punten voor de diverse onderdelen van de opdracht. Het College volgt daarbij de uitleg van de examiner dat de casus ruimte biedt voor een uitwerking vanuit meerdere invalshoeken en dat deze opzet is gekozen om in het vervolg bij de te houden pleidooien, ruimte te kunnen bieden aan verschillende juridisch steekhoudende standpunten. Het College stelt vast dat het gegeven aantal punten beargumenteerd is en ziet geen reden de beoordeling voor kennelijk onredelijk te houden. Verder rechtvaardigt de aard van deze opdracht: het formuleren van rechtsvragen, het theoretisch uitwerken van deze rechtsvragen aan de hand van relevante wetsartikelen, jurisprudentie en opvattingen in handboeken en vervolgens nog de toepassing hiervan op de casus, dat niet voor ieder concreet element (in het antwoordmodel) aangegeven wordt hoeveel punten exact behaald kunnen worden. Het College stelt verder vast dat de eerste kans van appellante is voorzien van feedback. Het College volgt niet de redenering van appellante dat ook de tweede en laatste kans, afzonderlijk nog van feedback zou moeten worden voorzien. Met de gegeven inhoudelijke reacties van de kant van verweerders in deze procedure acht het College de beoordeling voldoende toegelicht.
13. Uitgangspunt in de voorliggende zaak is dat de beoordeling dient plaats te vinden aan de hand van het antwoordmodel alsmede overige kenbare vereisten die aan de schrijfpdracht behorende bij onderhavige cursus gesteld worden. Het College heeft geen aanknopingspunten voor het oordeel dat de eindbeoordeling van de examiner niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen.
14. De overige door appellante aangehaalde punten, zoals het zelf moeten informeren naar de uitslag van de herkansing en de tijdigheid van het plaatsen van het antwoordmodel in de digitale leeromgeving raken niet de inhoud van de beoordeling en kunnen daar ook niet aan af doen. Dat tenslotte het antwoordmodel meer pagina's bevat dan het aantal pagina's dat studenten mogen gebruiken voor hun beantwoording, hangt volgens de examiner samen met het feit dat de casus op meerdere wijzen uitgewerkt kan worden. Van studenten wordt niet verwacht dat zij alle elementen uit het antwoordmodel in hun uitwerking weergeven. Het College acht de gegeven uitleg niet onredelijk en ziet hierin ook geen grond om aan de gegeven beoordeling te twijfelen.
15. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep, voor zover het beoordeeld kan worden binnen de bevoegdheid van het College en met de beoordelingsmaatstaven die zij kan hanteren, ongegrond is.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. dr. J.M.E. Derks, voorzitter, dr. E.E. den Hartog-de Haas, H.C.E. Pepels, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 15 januari 2020.

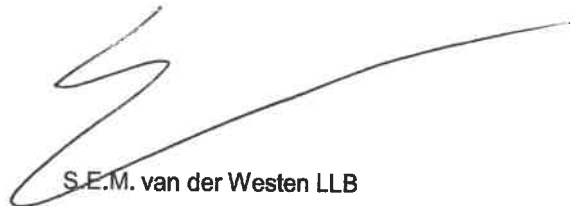
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. dr. J.M.E. Derks

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag

